

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2663/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.1148/2024/37. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte a Szegedi Törvényszék 7.B.592/2010/2879. számú ítélete, a Szegedi Ítéltábla Bf.I.498/2023/99. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.I.1148/2024/37. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1. Az indítványozót – mint V. rendű terheltet – a Szegedi Törvényszék 2022. március 7-én meghozott 7.B.592/2010/2879. számú ítéletével bűnösnek mondta ki 42 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében, ezért őt – mint bűnszervezetben elkövetőt – 3 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla 2024. május 24-én meghozott Bf.I.498/2023/99. számú ítéletében az indítványozó vonatkozásában fenntartotta az elsőfokú ítéletben foglaltakat. Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, amelyben a büntető anyagi jogi szabályok megsértése miatt kérte elsődlegesen az első- és a másodfokú döntés hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a bűnszervezetben elkövetés mellőzésével a jogerős ítélet megváltoztatását, és a törvénynek megfelelő mértékű büntetés kiszabását indítványozta.
- [3] A Kúria 2025. július 8-án meghozott Bfv.I.1148/2024/37. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét elutasította. A Kúria döntésének indokolásában kifejtette, hogy a bűnszervezet fogalmi elemeinek a vizsgálatokor kötve van a jogerős ítéleti tényálláshoz, attól nem térhet el, így a felülvizsgálati indítványok bizonyítást

kifogásoló, valamint a tényállás megállapításaival ellentétes érveit nem vizsgálja. A Kúria rámutatott arra is, hogy a bünszervezetben elkövetés téves megállapítása miatt csak akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a büntetőjog szabályának megsértése okán törvénysértő büntetés kiszabására került sor. Ebből következően, ha a bünszervezetben elkövetés megállapítása törvénysértő, de az nem eredményezte törvénysértő büntetés kiszabását, akkor nincs helye felülvizsgálatnak. A Kúria megállapította, hogy az indítványozóval szemben kiszabott büntetés a törvényi minimumot sem éri el, így az a bünszervezet esetleges törvénysértő megállapításakor sem lenne törvénysértő, ezért a felülvizsgálati indítványt elutasította.

- [4] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben az Abtv. 27. §-a alapján kérte a Szegedi Törvényszék 7.B.592/2010/2879. számú ítélete, a Szegedi Ítéltábla Bf.I.498/2023/99. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.I.1148/2024/37. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdéseiben foglalt alapjogok sérelmére hivatkozott.
- [5] Az indítványozó az ártatlanság vélelmének és a tisztességes eljáráshoz való jognak a sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a bíróságok egyoldalúan és részrehajlóan bírálták el az ügyét. Kifogásolta továbbá a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását, amely véleménye szerint nem a jogszabályoknak megfelelően történt. Álláspontja szerint a bíróság prejudikált, így nem felelt meg a pártatlan bírósághoz való jog követelményeinek. Hivatkozott a védelemhez való jog és az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmére is.
- [6] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [7] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó alkotmányjogi panasa a Kúria végzése vonatkozásában az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti határidőn belüli.
- [8] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott első- és másodfokú határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján – megállapítva, hogy a felülvizsgálat törvényben kizárt – elutasította, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése

szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek az ítéltábla jogerős ítélete tekinthető.

- [9] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül, illetve az ilyen döntés folytán akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {vö.: 3095/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]–[35]}. A Kúriának a felülvizsgálati indítványt a Be. 656. § (2) bekezdése alapján elutasító végzése azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül {3295/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [21]}. Ehhez képest pedig a Kúria végzésén keresztül az ítéltáblai jogerős ítélet, illetve annak indítvány szerint állított alaptörvény-ellenessége jelen eljárásban nem vizsgálható.
- [10] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csupán a Kúria végzését támadó elemében értékelte {3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]}.
- [11] 3.2. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [12] 3.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésben foglalt további követelményeknek. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §), a támadott bírósági határozatok megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdései]. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és azokat semmisítse meg.
- [13] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b*) pontja alapján az indítványnak az alkotmányjogi panasz esetén meg kell határozni az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, az *e*) pontja értelmében pedig nem elegendő az Alaptörvény egyes rendelkezéseire hivatkozni, az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miatt és mennyiben sérti. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) és (3) bekezdése vonatkozásában az indítvány releváns, alkotmányjogi érvelést nem tartalmaz a felhívott alaptörvényi rendelkezések és a Kúriai döntés tekintetében, ezért az nem felel meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b*) pontjában foglaltaknak, ami az érdemi vizsgálat akadályát képezi.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) és (3) bekezdései vonatkozásában valójában az első- és a

másodfokú bíróság döntésével összefüggésben fogalmaz meg tartalmi kritikát, azt kifogásolja, hogy a bíróságok marasztaló ítéletet hoztak és megállapították a bünszervezetben elkövetést. Az indítványozó a Kúria döntésével kapcsolatosan nem is hivatkozik az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) és (3) bekezdéseinek sérelmére, és nem terjesztett elő alkotmányos érveken alapuló indokolást sem azzal összefüggésben, hogy miért sérti a Kúria határozata az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit.

- [15] 3.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [16] Az Alkotmánybíróság elöljáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30], 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tartózkodik az indokolásban megjelenő érvek megalapozottságának vizsgálatától, mert a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [17] Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben alapvetően azt kifogásolta, hogy az alapügyben eljáró bíróságok megállapították a bünszervezetben elkövetést, a Kúria pedig álláspontja szerint nem megfelelően indokolta határozatát. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy annak eldöntése, hogy a bünszervezetben történő elkövetés mikor állapítható meg, nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdés, amelynek eldöntése az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozik. Jelen ügyben a Kúria az indítványozó által felhozott kifogásokat a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslat keretei között vizsgálta, döntésében részletesen megindokolta, hogy az indítványozó felülvizsgálati indítványában felvetett kérdések közül a tényállással és a bizonyítással összefüggő kérdéseket a felülvizsgálati eljárásban miért nem vizsgálhatta, valamint utalt arra is, hogy a bünszervezetben történő elkövetés kérdése önmagában nem felülvizsgálati

ok, csak akkor, ha törvénytörő büntetéshez vezet, amely jelen ügyben nem volt megállapítható.

- [18] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára (3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]). Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményen keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja (erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]).
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró